

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

Trích Yếu: Các người đã viết sai lạc, bôi bác, xuyên tạc, vu khống, và phỉ báng đến cá nhân tôi. Nhất là tôi chỉ là một thân hữu và là một người em đi theo tham dự với các anh-chị lớn hơn. Vậy các Anh-Chị đã làm được những gì đối với những thân hữu hay người em? Hay chỉ là những lời viết thô bạo, chụp mũ, vô lý và phỉ báng như những kẻ vô học, vô đạo lý tuôn ra vu vơ. Họ đã không dám viết và gửi trực tiếp đến tôi. Chỉ dùng lối hành văn của kẻ “la to, chạy làng” rồi chuyển đi lung tung để khoe “Tôi biết chuyện. Tôi biết nhiều. Tôi...” Nhưng, ở chỗ xảy ra sự việc thì: “THỤ ĐỘNG. ÊM RU. TRỐN TRÁNH. LẶNG TRÁNH TRÁCH NHIỆM. RẦM RẮP NGHE THEO LỜI CHỈ DẪN CỦA TÔI NHƯNG LẠI THUỘC HẠNG NÓI SÁCH, NÓI MÉ SAU LƯNG”. Cái “Nam Nhi... Quân Tử” của các anh để đâu rồi?

Tôi muốn yên lặng để tránh không dính vào việc cãi vã, đôi co và va chạm với một thiểu số người đã từng hãnh diện học dưới mái trường Đại Học Chính Trị Kinh Doanh ở Đà Lạt, nhưng lại không thể hiện được tinh thần giảng dạy của các Thầy-Cô hay chỉ tiêu của trường mình đã học. Đáng tiếc! Thật là đáng tiếc, cho những người này. Họ đã tuôn ra các văn từ đầy khiếm nhã, chỉ trích, bôi bác, xuyên tạc đến người mà họ không thích. Nên để đối chọi với loại người này, thì mình cũng phải dùng loại khiếm nhã để cho họ dễ hiểu và dễ dạy hơn. Còn dùng văn từ tao nhã, lịch sự thì sợ họ lại càng không hiểu, không ưa thích. Chỉ “có roi, có vọt” thì họ mới hiểu rõ hơn. Tôi tính bỏ qua, để không muốn đôi co với những người này. Tôi coi như những người này chỉ là những người đang bị xã hội quên lãng, bỏ rơi, và cũng chả có gì đáng để tâm, vì họ đang trên đường thoái hoá trong xã hội này, và chắc trong quá khứ họ cũng chả có thành tích hay ho gì trong xã hội, nên họ cũng chả có gì đáng để cho mọi người quan tâm đến cả....

Tuy nhiên, cây muốn lặng, nhưng gió cứ muốn thổi tung lên một cách vô ý thức. Thiểu số này thấy không có số đông mọi người hưởng ứng hay hoà đồng vỗ tay, mà chỉ có vài cá nhân tâm đầu ý hợp, thay nhau kẻ xướng người hoạ. Đa số mọi người càng thấy và đọc các emails qua lại, lại càng thấy thiểu số đó quá lỗ bịch, cố chấp, viết lỗ lã, vô giáo dục khi dùng toàn các sáo ngữ, triết gia, từ bí, nhân đạo, và dạy đời, nhưng thật ra lộn trong các sáo ngữ toàn là những lời ăn, tiếng nói tâng bốc nhau, kẻ tung người hô, vô học, mất dạy, chỉ trích, bóng

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

gió, và vô lý để mong cho sự việc càng rắc rối, đâm thọc, xuyên tạc sự thật đến mọi người. Nên họ càng viết, càng ngênh ngang, tự khen, tự chê. Không biết rằng những điều mình viết ra có đúng, có sai hay không? Đa số mọi người có đồng ý hay không? Nên thiếu số này càng viết, càng thấy lộ ra cái sai, cái lỗ bịch, cái vô ý thức của mình. Rồi lòi luôn ra cái sự thật cho mọi người được biết luôn sự làm trái tai gai mắt của mình, dù người chứng nhân này trong sự việc xảy ra đã không muốn viết ra, hay chỉ trích đích thực đến cá nhân nào, mà chỉ viết tổng quát, góp ý kiến, hay khuyên tổng quát, để mong ai vi phạm thì tự sửa đổi mình.

Nhưng than ơi! Thiếu số này đã không hiểu, không tự trọng mà lại còn viết sái quấy ra đây. Đã vậy thì tôi cũng không còn vị tình thân hữu, vị tình tuổi cao, đức trọng (shit?), vị tình đồng hương và quá khứ cũng có tý công tác với cộng đồng người Việt ở hải ngoại, mà đành viết ra đây tất cả sự thật cho mọi người biết cho rõ ngọn ngành. Nếu có cạu tầu, ráo máng với nhau, thì tôi cũng “sorry”, vì ai đó đã tự không biết cân đo, phán xét sự tình mà còn đổ thêm dầu vào lửa. Nếu ai không biết sự việc xảy ra như thế nào, hay chưa biết ngọn ngành (trực tiếp đối thoại hay trực tiếp biết sự việc từ đầu chí cuối), thì nên “dựa cột mà nghe, hay cầm miệng thối lại”, chứ đừng chỉ biết một mà cứ viết bậy bạ trên diễn đàn, để mong mọi người biết là “Ta biết khá nhiều”, nhưng thực tế là chỉ “ếch ngồi đáy giếng”.

Sau đây tôi xin trích dẫn từng sự việc mà mỗi người đã viết liên quan đến tôi. Tôi sẽ viết và đòi hỏi trực tiếp đối thoại từ trực tiếp đối mặt, đến trực tiếp đối thoại, hay nếu có thể cùng nhau đưa ra ánh sáng pháp luật để xem xét soi sáng ai đúng, ai sai quấy trong sự việc đã xảy ra.

Trước hết tôi xin viết định nghĩa ra các chữ viết tắt trong khi hành văn dưới đây, để cho dễ viết và khỏi dài dòng cho người đọc:

BT: Chị Bích Thủy, USA

ĐNT: Đoàn Ngọc Thanh (Tôi hay John), USA

LMN: Chị Lâm Mỹ Ngọc, USA

NVN: Nguyễn Văn Năm, USA

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

PPN: Chị Phạm Phong Nhã, USA

PTH: Phan Trọng Hân, USA

TTHC: Chị Tôn Thất Hồng Cúc, FR

TDV: Các Tham Dự Viên của HNAC2015, Ở mọi nơi đến dự HNAC2015

TVT: Trần Văn Thanh, USA

NVN đã viết: *“Tôi không ngang nhiên lục passport của anh chị em TDV, tôi chỉ nhờ nhân viên khách sạn kiểm dùm tôi. Tôi không đụng tới một cái passport nào, tôi chỉ đứng nhìn hình nhân viên khách sạn cho coi để lấy lại cái của mình tôi. Anh có nhớ ông bà mình dậy như thế nào không? biết thì thừa thốt (lý do tôi đã bị mất passport một lần nên tôi rất sợ) (Anh có mặt ở khách sạn không? qua các tham dự viên nào? có phải một ông thân hữu khổng lồ mà các anh thuê không? ông này đập bàn ở mọi khách sạn để đòi phòng phải có máy lạnh tốt. Tôi không nghe ai nói cả, tôi trông thấy tận mắt. Anh muốn biết rõ hơn, xin hỏi Mỹ Ngọc K8 và Trần Văn Thanh K7.”*

ĐNT xin trả lời đến Anh NVN:

1. Anh viết “không ngang nhiên lục passport....”.

Thưa anh, anh tự nói lên cái sai của anh. Thứ nhất, khách sạn cũng sẽ không để cho anh lục lợi giấy tờ, nhất là khi họ đang chịu trách nhiệm sự mất mát giấy tờ của hơn 120 TDV và các người khách khác đang ở chung quanh đó. Do đó anh không thể nào làm được việc đó, dù anh có muốn tự lục lợi giấy tờ qua hành động sái quấy của anh lúc đó.

2. Anh viết “chỉ đứng nhìn....”

Vâng, thưa anh, anh đứng nhìn thôi. Nhưng anh đã làm bận lòng và đã chặn đứng, trễ nãi người nam nhân viên đó đang có nhiệm vụ với hơn 120 TDV là trở về quầy để sửa và tìm ra cho đúng họ & tên của một số đồng anh-chị-em TDV không có phòng và chìa khoá, theo sự yêu cầu của bà Veronica. Tôi sẽ viết rõ sự việc cho anh rõ ở trong đoạn văn dưới để

anh rõ hơn. Do đó, anh đã viết câu “Anh có nhớ ông bà mình dạy như thế nào không? biết thì thừa thốt”. Tôi không biết anh có biết sự thể lúc đó ra sao không? Vậy anh có thực hành câu anh đã viết ra đây không, “biết thì thừa thốt” hay anh không cần biết gì đến ai cả mà chỉ lo lấy thân anh lúc đó. Tôi sẽ viết rõ trong đoạn dưới để anh rõ hơn sự việc. Anh sẽ hiểu anh đã làm gì và anh đã bêu xấu người Việt ta cho người bản quốc hôm đó ra sao? Anh NVN à, anh dạy cho người khác biết câu “biết thì thừa thốt” mà anh lại không thực hành cho chính bản thân anh, vậy anh dạy ai đây? Anh nên tự làm gương trước đi rồi những kẻ học ở anh sẽ cố gắng theo chân anh. Còn anh nói một đằng mà lại đi làm một nẻo, vậy những ai nghe anh chỉ dạy theo anh chắc đang thực hành như anh đang làm đó. Tức là nói dối, lặn lội còn mình thì làm khác chiều. Anh thấy anh có mắc cỡ cho chính anh không?

3. Anh viết “có phải một ông thân hữu khổng lồ mà các anh thuê không? ông này đập bàn ở mọi khách sạn để đòi phòng phải có máy lạnh tốt. Tôi không nghe ai nói cả, tôi trông thấy tận mắt. Anh muốn biết rõ hơn, xin hỏi Mỹ Ngọc K8 và Trần Văn Thanh K7.”

Tôi xin anh tự trọng một tý khi viết những câu văn như vậy. Tôi thấy anh có sự bất nhất trong việc viết văn từ “biết thì thừa thốt”. Tôi tưởng anh cũng là người được xuất thân từ trường Đại Học Chính Trị Kinh Doanh, hay cũng đã qua bậc cử nhân đại học, tức cũng biết và hiểu câu anh viết trên chứ. Anh lấy đâu ra bằng chứng mà anh dám viết là BTC HNAC2015 thuê tôi. Nếu anh không có bằng chứng thì coi như anh đã chụp mũ, phỉ báng và bôi nhọ cá nhân tôi trên diễn đàn công cộng. Anh viết không ra đầu ra đuôi câu chuyện, hay anh dùng loại văn cắt xén để mọi người đọc hiểu lầm, hiểu xuyên tạc qua câu văn, từ chuyện này cắm sang chuyện khác. Anh chứng minh cho tôi là ai thuê tôi, bao nhiêu, huê hồng như thế nào? Còn anh viết hồ đồ, thì tự chính anh đã bảo cho mọi người đọc, là anh đang viết láo lếu, anh chỉ có thể lừa loại con nít mới sinh, chứ mọi người ở đây cũng ít lắm trên dưới 60 bó cả đấy anh ạ. Anh tự viết nào là đã hấp thụ nhiều tinh túy từ nhiều khía cạnh, thông thạo đạo lý, được huấn luyện qua bao lớp tâm linh, đạo đức, học dưới các Thầy-Cô nổi

tiếng ghê gớm lắm, mà sao anh lại như thế hỏi anh NVN? Anh đang tự bêu xấu các quý Thầy-Cô đã hướng dẫn anh đấy anh ạ, vì anh đang làm những việc nó phản ảnh đối chọi đến sự dạy dỗ của quý Thầy-Cô, trường học mà anh hãnh diện được hấp thụ. Anh viết “thân hữu” với ai? Có phải là “thân hữu” với anh không? Hay anh chạy lòng là không biết tôi? Không sao, loại anh NVN như thế thì ngày trước tôi cũng trọng anh, kính anh và coi như là “thân hữu, đàn anh” của tôi. Nhưng anh đối xử viết văn như trên thì tôi cũng xin anh đừng nhận tôi là “thân hữu”, vì anh cũng chả đáng để tôi coi là “thân hữu” nữa. Rất tiếc là biết anh và trọng anh trong mấy thập niên vừa qua. Nhưng có đi lâu, mới biết là đường khá dài mà.

4. Anh viết: *“ông này đập bàn ở mọi khách sạn để đòi phòng phải có máy lạnh tốt. Tôi không nghe ai nói cả, tôi trông thấy tận mắt.”*.

Anh hãy chứng minh cho tôi biết là tôi “đập bàn ở mọi khách sạn....” Anh có hiểu tiếng Việt không khi anh dùng chữ “đập” nó hơi nặng đó anh. Tôi có “đập” ở khách sạn 4-stars ở Barcelona, chứ tôi không có “đập” ở khách sạn 3-stars ở Lourdes. Anh nên dùng từ khác coi nó đúng nghĩa hơn, còn anh không đủ khả năng dùng đúng từ, thì hỏi ai cho rõ để dùng cho đúng nghĩa. Anh lại viết “mọi khách sạn...”? Vậy là mấy lần tất cả? Mà tôi “đập” bàn đòi máy lạnh có liên quan gì đến anh? Anh có hiểu sự việc ra sao không? Anh đã dạy người khác là **“biết thì nói, còn không biết thì đừng viết bậy bạ....”** Vậy anh đang làm gì đây? Anh giải nghĩa cho tôi và mọi người biết lý do nào tôi đập bàn đòi phòng phải có máy lạnh? Có gì thiệt hại đến anh? Sao anh không ra hỏi thăm tôi lúc đó? Cái gì, điều gì đã làm tôi giận và thiệt hại gì đến tôi? Anh là người mà tôi trong giai đoạn đầu chỉ biết anh như tôi đã viết, và anh cũng đã viết là sẽ tình nguyện đi theo các TDV để trợ giúp ai gặp trở ngại trong chuyến đi HNAC2015 này. Anh đã làm gì cho mọi người? Hay anh chỉ đứng đưng đứng bàng quan, rồi lại viết bậy bạ xuyên tạc sai lầm như đã viết ra đây. Anh đã vi phạm về việc bôi nhọ, phỉ báng và xuyên tạc sự thật làm cho mọi người hiểu sai lạc sự việc. Anh cắt xén câu văn, sự việc xảy ra như thế nào anh không nắm vững, anh viết bậy bạ để mang lại sự hiểu lầm trong văn từ cắt xén của anh. Anh có biết sự việc như thế nào không? Anh có đọc các

emails của các TDV trong quá khứ gửi đến BTC HN2015, trong đó có tôi yêu cầu BTC điều gì không? Nếu không thì anh nên hỏi cho rõ chuyện, rồi mới kết luận này nọ. Anh lãnh đạo kiểu này chắc anh sẽ mất tay giết hại hàng loạt anh-em binh sĩ theo anh quá đi. May quá! Anh không là sĩ quan trong quá khứ (tôi đặt giả sử). Tôi xin cho anh hiểu biết thêm để anh tỏ tường thêm: Trước khi đi tham dự, tôi đã yêu cầu rõ ràng là chúng tôi ước muốn chỗ ăn, chỗ ngủ của chúng tôi ra sao? Anh có liên quan trong giai đoạn đầu, anh có biết gì không? Và có ai cho chúng tôi biết rõ ràng chúng tôi sẽ ở đâu, loại gì, tiện nghi như thế nào ...v...v.... Vậy anh có nắm vững không? Nếu không! Tự anh đã cho mọi người hiểu rằng, anh cũng không vượt qua khiếm khuyết mà anh hay các bạn đồng chí của anh đã chê bai, phỉ báng các anh-chị lo ở giai đoạn sau nào là đã thiếu không lo này, lo nọ cho các TDV đầy đủ. Anh đã từng là TBTC mà. Anh cũng không vượt ra ngoài phạm vi mà anh đã phê phán. Thừa anh, chúng tôi đã cẩn thận yêu cầu các tiện nghi, nếu không thì cho chúng tôi biết để chúng tôi tự quyết định. Chúng tôi không nhận biết tin tức về việc này. Chúng tôi cũng bỏ qua, không đòi hỏi vì sau đó xảy ra lộn xộn trong nội bộ Thụ Nhân. Quá khứ, chúng tôi đã cẩn thận yêu cầu đặc biệt lưu ý dùm cho chúng tôi, một số sự việc liên quan đến chỗ ăn, chỗ ngủ dù có phải thêm tiền hơn cũng không sao. Nhưng chỗ hotel đó đã không có như chúng tôi đã yêu cầu như dự đoán, vì lý do chúng tôi có vấn đề liên quan đến sức khỏe của chúng tôi. Tuy nhiên, sự việc không được như ý theo như chúng tôi yêu cầu từ trước, hay không được BTC cho biết rõ ràng, nên chúng tôi rất ngỡ ngàng. Nhất là, chúng tôi yêu cầu BTC (lúc đó anh còn là TBTC) và đã được confirmed (excel sheet từ anh PTH) phòng ngủ chúng tôi là “double bed hay king size”, hotel đã lộn xộn, đã đưa cho chúng tôi phòng “3 twin beds” thay vì “double bed hay king size”. Nhưng chúng tôi cũng đành chịu vì đi với tập thể mà lại có sự lộn xộn từ khởi đầu, nên bỏ qua không muốn đề cập sự việc, vì có đôi co về việc này cũng chả biết lỗi tại ai. Đây cũng là cái sai lầm của anh, để mọi người được thấy cái ăn học, cái lối viết bậy bạ không đầu không đuôi làm lung lạc người không thấy, không nghe, không được trực tiếp rõ ngọn ngành, để rồi đâm thọc. Đó là tư cách của anh đó phải không? Tôi sẽ dẫn giải trong đoạn dưới để anh tận tường hiểu thêm sự việc, chứ anh viết

kiểu này chỉ là anh đổ thêm dầu vào lửa như anh đã từng làm qua các emails trước (chính anh đã có dự phần trong việc đôi co chia rẽ BTC HNAC2015, qua các emails qua lại giữa anh và các người khác, trực tiếp hay gián tiếp), để càng làm cho mọi người càng chia năm sẻ bảy, hơn là anh là người TBTC đang đứng ra gánh chịu ở giai đoạn đầu thì phải lo tưới nước dập tắt lửa đi, như tôi đã gửi anh email riêng tận tình viết góp ý anh là người phải làm gương dập tắt lửa chứ không phải là người thổi thêm lửa vào. Anh đã cứ khưng khưng cho thêm dầu vào lửa, không thể hiện kẻ lãnh đạo tập thể, để rồi sự thể là anh rút lui, mặc dù lúc đó đa số các TDV vẫn tiếp tục (trong đó có tôi) yểm trợ anh. Tuy nhiên, tôi cũng thầm hiểu khả năng của anh từ trong quá khứ khi tôi được biết anh (khi anh còn hàn vi, chân ướt chân ráo đến Houston, Texas này). Anh có thể khá trong văn nghệ chứ còn về lãnh đạo tập thể, và khả năng xoay trở thì anh chưa thể nào, mà qua sự việc của HNAC2015, thì chắc ai cũng thấy khả năng lãnh đạo, tinh thần quảng đại, vị tha, hay biết lo mọi người hay vị kỷ tự lo thân mình trước của anh NVN đến đâu, chứ tôi không cần phải lam bàn sâu thêm.

5. Còn anh đề cập đến Mỹ Ngọc K8, *“....Anh muốn biết rõ hơn, xin hỏi Mỹ Ngọc K8 và Trần Văn Thanh K7.”*

Không biết anh có biết rõ sự liên hệ giữa tôi với chị Mỹ Ngọc K8 không? Nếu anh không biết rõ thì anh lại vi phạm anh viết “biết thì nói” nữa rồi. Xin cho anh biết, chị Mỹ Ngọc là chị ruột của vợ tôi, tôi đi chuyến này cũng chỉ vì chị rủ rê đi chơi với nhau cho vui sợ không có ai tâm đầu ý hợp với nhau. Không có chị, chắc tôi chả bao giờ hay đã bãi bỏ chuyến đi này từ lúc trực trặc giữa nhóm của anh và bên Pháp. Để rồi đã gặp những sự bất như ý, làm vây bẩn đến tập thể Thụ Nhân. Tôi đã từng đi dự ở Houston các Thụ Nhân hội ngộ trong quá khứ mấy lần. Không có anh NVN hiện diện hay dính líu vào tổ chức Thụ Nhân hội ngộ, nên chắc nhờ thế nó đã thể hiện được sự đẹp đẽ, thân tình bởi do các anh-chị-em có tấm lòng thật Thụ Nhân, chứ nó không chia rẽ, phỉ báng nhau tồi tệ như cái HNAC2015 này. Về chị LMN, tôi xin thành thật mà viết ra đây, anh đừng nghĩ chị “Phe Anh” đâu. Tôi không dám nghĩ chị sẽ “Phe Tôi”.

Chị LMN rất công bình và vô tư trong sự việc, kể cả anh rể của tôi hôm đó. Anh-Chị chỉ trách tôi là: “Em hơi nóng, đừng đôi co với những người đó(?). Em mà bớt tính nóng, thì mọi người sẽ đồng lòng với em hết”. Tôi đã yên lặng khi nghe anh-chị tôi phê bình tôi như thế. Đúng! Nếu tôi không nóng, thì may ra không bị các tiểu nhân bôi vo, chát trấu, và phỉ báng như thế này. Nhưng! Nhân vô thập toàn (nếu thập toàn, thì tôi đã là vĩ nhân hay cũng là Phật-Chúa rồi, tôi cũng chỉ là con người bình thường, không qua khỏi hỷ-nộ-ái-ố). Nhất là hành động anh đã vô ý thức làm để vô tình bôi xấu người Việt đến những người bản xứ, như sự bình phẩm và thái độ coi thường của các người bản xứ (Pháp và Tây Ban Nha). Đối với tôi thì không chấp nhận được. Thưa anh, chị tôi, LMN, đã tỏ ra rất buồn phiền và xấu hổ đối với tôi, khi thấy Thụ Nhân đối xử với nhau, tranh giành nhau, lăng mạ nhau, phỉ báng, bóng gió như nơi chợ búa, mà không có tình nghĩa hay tương trợ nhau. Anh-Chị tôi đều nghĩ là nên đừng đi thì hơn cho chuyến đi vừa qua, vừa mệt, vừa bất như ý, vừa lộn xộn. Đi riêng coi vậy mà được tự do, thoải mái, và có lẽ vui chơi hơn mà lại được đi đây đi đó nhiều hơn nữa. Chứ chị LMN không khen anh đâu, anh NVN ạ! Tôi không dám nói thêm, dù tôi hiểu ngầm chị tôi nghĩ gì và cảm thấy ra sao khi thấy các hành động của anh NVN, và một thiếu sót cùng anh đã hành động, tranh giành chỗ ngồi trên xe bus, chỉ lo đi lấy đồ ăn cho mình, quên luôn cả các khoá đàn anh, đàn em, hay người tham gia đi xa lần đầu, không có lời hướng dẫn, hay chỉ bảo, hay thông báo cho nhau của kẻ cùng trường. Anh có ra nâng đỡ các anh chị lớn tuổi không? Anh có khiêng vác hành lý giúp ai không? Anh có nhường hay giành chỗ cho các anh-chị lớn tuổi không? Hay anh, thân nhân, và thân hữu của anh thành thói thụ hưởng nơi ăn, chốn ngồi lành mạnh, để người khác lo giùm anh giúp các anh-chị lớn tuổi. Tôi không gì cũng thấy bất nhẫn, đã nhúng tay giúp các anh-chị lớn một tý đấy anh ạ! Thật là xót xa! Buồn cho thể thái nhân tình! Chị tôi, LMN, có phê bình về tư cách của anh lúc sau này trong thể thức đối xử với người chung quanh. Nhưng tôi thấy chả hay ho gì, nên tôi không muốn viết ra đây, chỉ làm chị tôi buồn phiền thêm, nếu đến tai của chị tôi, LMN.

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

ĐNT viết: *Sau đây tôi xin viết lại sự tình cho anh hiểu rõ là anh đã làm gì, vi phạm gì và anh đã bêu xấu đến người Việt như thế nào, khi chúng ta đang ở nơi công cộng của một quốc gia ngoại quốc, và họ đang tiếp đãi, lo chốn ăn chỗ ngủ cho chúng ta tại quốc gia của họ.*

Thưa anh, chúng ta ở trên hai xe bus đều đến ở chung một khách sạn loại cũng khá sang trọng (4 stars rated). Sau một ngày đi sớm, nóng nực, và lại không đủ thời gian để mua đồ ăn uống tại các trạm nghỉ giữa đường, nhất là những người như chúng tôi bị ngồi phía sau xe, xe giồng, thiếu máy lạnh, và chật chội phía sau. Lúc đó, mọi người ai cũng mệt mỏi, đói khát và chỉ muốn được vào phòng để lo ăn uống, nghỉ ngơi cho sáng sớm ngày hôm sau phải dậy sớm để phải đi theo đoàn xem ngoại cảnh. Lúc đó cũng khoảng 7-8 giờ tối gì đó, sau khi hai bà, Florence (xe của tôi & anh) và Veronica (xe thứ hai), đã yêu cầu mọi người trên xe đưa passports cho hai bà, để hai bà trao cho nhân viên khách sạn kiểm tra và làm thủ tục cho mọi người vào khách sạn. Sau khi lấy passports của mọi người trên hai xe bus, bà Florence (theo như bà Veronica kể cho tôi biết) đã mang và trao cho nhân viên khách sạn. Nhân viên khách sạn, đã không biết là có hai xe bus với nhiều nhóm khác nhau, và có sự khác biệt họ & tên của mọi người viết theo lối Việt Nam, hay theo lối viết của các quốc gia mà TDV cư trú. Nhân viên khách sạn khi nhận passports từ bà Florence đã không thấy sự khác biệt họ & tên đó trong các passports (chắc thiếu kinh nghiệm với loại khách ngoại quốc) nên đã xáo trộn lung tung các passports của hơn 120 TDV thành một xấp, thay vì đi theo danh sách liệt kê thứ tự của CFA cung cấp cho khách sạn. Hiện giờ, không biết ai thuộc xe bus nào, nhóm nào, hay ai sẽ ở chung phòng, hay theo gia đình nào nữa. Nhân viên khách sạn đã không phân biệt được họ & tên của từng người được. Họ đã lập một danh sách lộn xộn họ thành tên, hay tên thành họ, hay tên lót thành họ hay tên lung tung cả lên. Do đó việc đưa chìa khoá, số phòng ngủ, hay loại giường gì đã không thể thực hiện được. Thế là hai bà, Veronica và Florence, cùng nhân viên khách sạn bàn cãi ở dưới hành lang trước khách sạn, rồi lại ra vào khách sạn rất lâu với nhân viên khách sạn, nhưng vẫn không giải quyết được vấn nạn là: Làm sao giao chìa khoá, số phòng, và loại giường cho đúng người, hay đúng nhóm, hay đúng gia đình?

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

Trong lúc đó, mọi người ở trên xe bus đều khó chịu vì đợi khá lâu, mà không thấy tiến triển gì cả. Tôi ngồi phía sau cùng của xe bus, buồn ngủ và hơi mệt mỏi, nên đã không muốn liên quan đến sự việc đang xảy ra, tôi mong rằng ai đó ngồi phía trước, nhất là NVN hay ai đó trực tiếp hay gián tiếp liên quan đến HNAC2015 đứng lên giải quyết sự việc với hai bà, Veronica và Florence. Không ai có vẻ muốn làm cả! Một số anh-chị-em ở phía sau biết tôi nhanh nhẹn qua các sự việc xảy ra trước đó, nên đã tỏ ý muốn tôi tìm hiểu xem sự việc gì đang xảy ra, để cho mọi người xuống xe mau chóng, chứ trên xe hơi nóng nực và trời tối rồi. Hơn nữa, tôi nhớ đến sự nhần gửi của các anh Lộc & chị TTHC (tôi sẽ viết rõ hơn ở phần sau), nên tôi đã đi xuống, và thăm hỏi sự tình với hai bà Florence & Veronica. Lúc đầu thì bà Veronica cho tôi biết sự tình lộn xộn của passports, nhưng bà cho tôi biết để bà và bà Florence giải quyết, có gì sẽ cho tôi biết ngay. Tôi tôn trọng sự làm việc của hai bà, nên trở lại xe bus và thông báo cho mọi người được biết sự tình và trấn an hãy bình tĩnh, kiên nhẫn đợi chờ cho hai bà giải quyết vấn nạn phòng và passports với nhân viên khách sạn. Chúng tôi lại nhẫn nại đợi cũng khá lâu, và mọi người trên xe sắp sửa muốn rời xe vì nóng nực, và đói khát cả ngày dài. Một số anh-chị phía sau lại tỏ ý muốn tôi xuống để xem tình hình ra sao với hai bà? Tôi đã đi xuống xe. Khi tôi gặp bà Veronica (bà Florence lúc đó đang ở trong khách sạn với nhân viên khách sạn), bà đã khiếu nại với tôi về sự việc bà Florence đã để cho nhân viên khách sạn trộn lộn tất cả passports, và bây giờ không biết làm sao để phân biệt ai với ai sẽ ở chung phòng, hay gia đình, hay riêng phòng vì bây giờ nhiều passports quá, mà nhân viên khách sạn lại không biết phân biệt họ & tên của mỗi người. Khi hiểu biết sự thể, tôi đã đề nghị là nên cho mọi người xuống xe và chuyển hành lý vào khách sạn trước, để cho xe bus được rời đi, vì đây là đường cái, không cho phép xe bus đợi lâu ở đây, xe bus sẽ bị phiền hà vì đậu cản chỗ ra vào của khách sạn. Hơn nữa mọi người muốn vào khách sạn nghỉ ngơi cho thoáng mát, đi restroom, và vì trên xe quá nóng nực, trời tối, lại còn phải chuyển đồ hành lý từ xe vào khách sạn nữa, ai cũng đói và khát. Hai bà đều đồng ý lời yêu cầu của tôi. Sau đó, tôi đề nghị để mọi người vào nghỉ ở lobby của khách sạn, và tôi sẽ tình nguyện giúp họ đọc họ & tên của từng passport và sẽ cố gắng nhận diện ai thuộc nhóm nào để đưa chìa khoá và số phòng, còn ai không có hay tôi không nhận diện được thì sẽ được cứu xét sau. Điều này giúp cho bớt số người quá đông ở lobby. Họ có cơ hội về phòng nghỉ ngơi và đi ăn

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

uống sớm trước. Số còn lại sẽ từ từ giải quyết sau. Hai bà đều mừng rỡ khi nghe ý kiến tôi và đã thực hiện ý kiến như tôi đề nghị. Tôi đã yêu cầu mọi người trên xe bà Florence vào trước, và ngồi bên tay mặt để dễ nhận diện và xếp đặt. Tôi cũng đã nhờ một người bên xe bus của bà Veronica giúp phụ tôi một tay là lên xe thông báo và đứng ra lo cho xe bus thứ hai. Tôi muốn tránh va chạm đến các anh-chị TDV nhiều, vì ngại rằng họ lại nghĩ lầm là tôi này nọ. Nhưng than ôi! Người tôi nhờ phụ tôi để lo cho xe bus thứ hai, lại trốn đâu mất biệt, chắc người đó muốn tránh việc, hay ngại gì đó, nên tôi lại đành tiếp tục công việc là lên xe thứ hai để làm nhiệm vụ bắt đắc dĩ cho xong. Tôi đã qua xe bus của bà Veronica và yêu cầu mọi người xuống xe lấy hành lý, và vào khách sạn tương tự như xe bà Florence, chỉ khác là ngồi bên tay trái để dễ phân biệt, nhận diện, và xếp đặt sau này. Mọi người đều chuyển hành lý từ xe bus vào khách sạn. Sau khi mọi người vào hết khách sạn và tụ tập đầy đủ nơi lobby của khách sạn, tôi lại giúp người nam nhân viên khách sạn và bà Veronica đứng đó để giúp đọc tên từng passport một để giao chìa khoá phòng theo từng gia đình, hay nhóm, hay mỗi cá nhân đi riêng. Trước khi đọc tên, thì tôi được nhân viên khách sạn và hai bà Veronica và Florence cho biết là: Mọi người sẽ lấy chìa khoá và số phòng trước và lên phòng. Còn passports, sẽ được nhân viên khách sạn duyệt xét để cho vào hồ sơ của khách sạn. Sau đó passports sẽ được trao trả lại đến mọi người sau. Mọi việc đều diễn tiến như dự liệu. Sau khi đa số mọi người đã có chìa khoá và số phòng, thì còn lại một số anh-chị-em (khoảng 20 người) là vì họ & tên không nhận ra được, hay trùng tên, hay thiếu sót họ & tên trong danh sách của khách sạn, nên cần phải kiểm soát lại và cứu xét từng trường hợp. Người nam nhân viên đã xin tôi và bà Veronica đem chồng passports và danh sách còn lại trở về chỗ quầy giấy tờ để kiểm soát và sửa họ & tên trong danh sách cho đúng để tìm ra chìa khoá, số phòng và họ & tên các người còn lại đang đứng chờ (khoảng 20 người). Tôi đang đứng với bà Florence và một nhân viên khách sạn để xem xét tìm dùm cho các người chưa có chìa khoá và số phòng, thì bà Veronica vội vã chạy đến với gương mặt đầy hoảng hốt, và yêu cầu tôi đi lại chỗ quầy khách sạn (chỗ đang rất đông khách lo giải quyết giấy tờ phòng ngủ và linh tinh. Các nhân viên khách sạn đứng đầy quầy và đang làm việc với mọi khách, chỉ có một nam nhân viên là trực tiếp lo cho nhóm Thụ Nhân) để giải quyết chuyện người nam nhân viên kia quên không lo làm phân sự tìm hay sửa họ & tên các người đang không có phòng

ngủ và chìa khoá. Bà Veronica yêu cầu tôi nói dùm với một số người TDV đang quấy rầy nam nhân viên khách sạn, không cho nam nhân viên khách sạn đó làm cho xong việc lo chìa khoá và phòng ngủ của mấy người đang chờ đợi. Tôi vội đi theo bà Veronica đi lại quầy, và thấy anh NVN đang đứng đó với nam nhân viên khách sạn. Tôi đã nói nhỏ hỏi anh NVN: “Anh đang làm gì đó? Em nghe bà Veronica nói là có người đang yêu cầu nhân viên khách sạn lấy passport, nên họ không lo việc phòng ngủ và chìa khoá cho mấy người đang đợi ngoài kia. Nếu anh lấy passport thì cũng nên từ từ để họ lo xong các anh-chị-em kia rồi sẽ lấy sau cũng không sao mà”. Anh NVN đã đẩy tôi sang bên và nói: “Em nên lo phần việc của em đi. Anh lo phần việc của anh! You don’t know. My passport is more important!” Tôi chùng hững và đã nói: “Anh Năm, anh nên để cho nam nhân viên khách sạn lo tìm họ & tên cho các anh-chị-em, họ đang chờ để lên phòng kìa, còn passport thì em hay mọi người đây cũng important chứ nào phải chỉ có anh. Anh có biết người nam nhân viên này đang lo phần việc cho mình, mà anh lại bắt tìm passport cho anh thì sao họ làm phần kia được!” Anh NVN đã không trả lời tôi, mà anh NVN đã vẫn tiếp tục yêu cầu nam nhân viên khách sạn tiến hành việc lục tìm cho anh. Tôi thấy vậy mới quay sang người nam nhân viên khách sạn để yêu cầu người đó nên lo cho các người đang chờ chìa khoá và phòng ngủ như anh ta đã hứa với bà Veronica lúc này, người nam nhân viên đó liền xoay sang làm việc. Bất ngờ, anh NVN lại vẫn tiếp tục đứng đó và lại yêu cầu nam nhân viên đó lo cho anh. Tôi đã nổi giận khi thấy người nam nhân viên khách sạn: Vì bối rối, và lúng túng khi thấy quá đông người đang vây quanh quầy lúc đó, hay anh ta quá mệt mỏi vì bị la rầy gì đó từ hai bà hướng dẫn landtour và người manager của anh ta, về chuyện trộn lộn passports nên đã cố tránh để giải quyết việc chìa khóa và phòng ngủ cho các người chưa có, đang đợi. Tôi đã gọi anh ta nhưng anh ta không chú ý hay làm lơ. Tôi đã đập tay lên quầy (để anh ta chú ý) vì nổi giận người nam nhân viên đã lúng túng và hình như không muốn làm tròn bốn phận đang làm dở dang việc bên kia, mà lại quay sang lo việc khác như chạy việc. Khi tôi đập tay lên quầy, thì có một Manager On Duty vội chạy đến để biết sự tình. Tôi đã phân giải với người Manager On Duty về sự việc xảy ra. Người Manager sau khi hiểu nguyên nhân sự việc xảy ra đã ra lệnh người nam nhân viên này làm việc với tôi ngay. Người Manager lo đi làm chuyện khác, thì người nam nhân viên đang lo tìm tôi và sửa danh sách, thì anh NVN lại đứng đó yêu cầu anh ta trở lại tìm

passport cho anh lại. Người nam nhân viên đó mới đứng lên và nhún vai chỉ tôi và anh NVN và phân trần bằng tiếng English không được trôi chảy cho lắm là: “Anh ta không biết nên nghe theo ai lúc đó”. Tôi mới yêu cầu anh ta là anh đang lo cho những người ở bên kia và họ đang đợi chờ, anh phải lo việc đó trước rồi để người khác lo việc tìm passport sau, hay là kiểm người khác lo việc đó. Anh ta phân trần là mọi người (chỉ vòng quanh) đều đang bận rộn. Đang đôi co với người nhân viên khách sạn thì lại có một số người khác kéo đến để lo lấy passport cho họ. Tôi không muốn đôi co với hai người (NVN và nam nhân viên khách sạn) khi thấy không giải quyết được gì, mà đứng đó còn gây rắc rối hơn. Tôi thấy nên đi lại để nói chuyện với hai bà, Veronica và Florence, để hai bà giải quyết với nhân viên khách sạn vì sự việc vượt ra ngoài phạm sự và quyền hạn của tôi (vì CFA thuê phòng nên họ có quyền hạn với khách sạn, hơn là tôi chỉ là TDV). Tôi đã rời quầy đi về chỗ cũ tìm hai bà và để giải bày sự việc với các người đang chờ đợi. Tôi vừa xoay lưng để rời quầy, thì lúc đó lại thêm một người, TVT, đến đứng trước mặt tôi, vỗ ngực và nói (tôi không nhớ rõ cả câu văn): “Này, ... tôi là người trong BTC đây, tôi có quyền ...”. Tôi đã nói thẳng vào mặt TVT: “Xin lỗi, ở đây theo tôi được biết không ai là người trong BTC trực tiếp cả. Anh không là người trong BTC, anh chả có quyền hạn gì cả, tôi không muốn bàn cãi với anh.” Cùng lúc đó thì người anh rể trong gia đình tôi (phu quân của chị LMN, K8, như anh NVN đã đề cập) chạy đến và kéo tôi đi để bỏ đó đi về phòng nghỉ ngơi. Anh đã nói: “... mặc kệ mấy người đó, em về phòng nghỉ đi, đừng để tâm đến mấy người đó làm gì....” Tôi theo sự kéo nứu của anh đã đi về lại chỗ các anh-em đang chờ đợi chìa khoá và phòng để cho họ biết về sự trục trặc do nhân viên khách sạn và chuyện anh NVN, nên đã không lo được chìa khoá và phòng cho các anh-chị-em đang chờ đợi (nhất là có vài chị đi tham dự một mình, mà lại không biết sẽ ngủ đâu? với ai? phòng nào? Họ cũng là thân hữu, là đàn em cùng trường với anh NVN, và đã nghe lời kêu gọi tham gia chuyến đi này theo anh NVN. Nhưng đã chả ai lo cho họ cả lúc đó). Trên đường đi trở về chỗ cũ để gặp lại các anh-chị-em chưa có phòng và chìa khoá để thông báo và giải nghĩa sự việc, tôi gặp bà Florence. Bà đang đứng đó với khuôn mặt phản ánh đầy buồn rầu (chắc là bị bà Veronica la rầy về việc bỏ passports chung nhau làm lộn xộn đến mọi người). Tôi đứng lại để nói chuyện với bà đôi lời, cũng như phân bày cho bà biết sự việc đang xảy ra, và yêu cầu hai bà giải quyết sự việc vì ngoài thẩm quyền của tôi. Sau khi bà nghe

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

sự việc về NVN và TVT thì bà đã thán thốt nói một câu làm tôi rất đau lòng: “**I am sorry to see and know the happening. Everyone wants to do their own way, not sharing and patient.**” Tôi có liên lạc với khách sạn và họ cho biết là passport có thể lấy lại sau 11:00 giờ đêm. Tôi thông báo đến mọi người biết để mọi người được an tâm, còn ai muốn lấy ngay thì nên sắp hàng ở quầy để lấy. Sau đó, tôi đã theo anh rể tôi để lên phòng. Chuyện sau đó tôi không biết rõ. Một số anh-chị-em đã nghe theo lời tôi lên phòng và xuống sau 11:00 giờ đêm để lấy passports. Khoảng sau nửa đêm, tôi có gọi khách sạn và hỏi tình trạng passports của mọi người, thì nhân viên khách sạn đã có cho tôi biết là không có gì trở ngại, hầu hết mọi người đã lấy lại passports lại ngay sau đó.

Thưa anh NVN hay bất cứ ai đã từng hãnh diện là đã đi ngoại quốc nhiều lần, đã từng ở những nơi sang trọng, đã từng kinh nghiệm này nọ, nhất là ở nước Spain, nơi ở lại là một trong khách sạn loại sang (4-stars rated), thì chắc cũng tối thiểu phải hiểu rằng: chúng ta đi với một nhóm khá đông (trên 120 TDV), khách sạn loại 4-stars, đã được booked và reserved qua cơ quan du lịch CFA đảng hoàng, có người hướng dẫn cho đoàn du lịch, và đã liên lạc giữa người hướng dẫn và khách sạn từ trước. Chuyện mất mất giấy tờ hay passport đâu đến nỗi như anh NVN nghĩ. Tôi xin chỉ cho anh NVN biết: Thật sự khách sạn có quyền giữ passport cho đến khi anh rời khách sạn chứ anh không được quyền lấy lại từ ngày đầu đầu. Họ đưa lại vì khách sạn họ 4-stars nên chính quyền không đến nỗi khó khăn với họ. Do đó họ muốn dễ dãi với khách và chiều lòng khách, nên đã cho phép khách lấy lại ngay passport, vì họ đã có máy scanner tại chỗ. Nếu họ không có scanner hay thuộc khách sạn loại thường, thì anh có đòi, họ cũng không cho anh lấy đâu mà anh đòi hỏi, vì đó là common law ở mọi nơi đối với người ngoại quốc. Đây là họ dễ dãi đấy. Mặt khác, nếu anh cần lấy lại passport, với loại khách sạn từ 4 stars trở lên, anh cũng chả phải lo gì cả, chỉ việc lên phòng và anh telephone cho họ, là sau đó họ sẽ mang lên tận phòng cho anh nữa chứ nào cần phải lục tìm như anh đã làm ngày hôm đó. Hay anh đi ở đâu khi đi sang nước ngoài, ở loại khách sạn tồi nên mới bị này nọ. Tối hôm đó, tôi đã telephone cho họ để yêu cầu họ mang passports của gia đình tôi lên phòng, họ có xin phép là hơi bận nhưng sẽ mang lên cho tôi khi nào họ rảnh hay trước 6 giờ sáng hôm sau. Tôi nhân tiện đi ăn tối về khoảng 12 giờ sáng gì đó, đã ngừng lại quầy và lấy passport sau chót mà chả thấy mất mất gì cả, mà lại được thanh thoi, không chen lấn, đợi chờ như anh đã tranh giành, vị kỷ chỉ

biết thân mình. Thêm nữa, sự việc xảy ra như anh đã hành động, cũng đã nói lên tinh thần có lo lắng, có bận tâm của anh đến với tập thể không? Có đúng như anh viết và nói không? Thật may, nếu anh là TBTC chắc anh chỉ lo thân anh: Ăn ngon, mặc đẹp, ngồi chỗ mát, thủ thân một mình, còn ai thì mặc, có chết sống hay thiệt thòi gì cũng mặc. Nhưng lâu lâu anh lại đi vòng vòng thăm hỏi mọi người làm như quan tâm lắm lắm. Nhưng cá tính con người làm sao đổi, qua mặt ai được. Đi lâu mới biết nhau mà. Tối hôm đó anh đã chạy tới tôi để nói: “... em cũng phải coi trọng anh vì lớn tuổi hơn...” Tôi đã có hành động xua tay, quay mặt và nói: “Xin lỗi, em không muốn nói chuyện với anh ở giờ phút này. Sẽ nói chuyện sau, khi em bớt giận về thái độ của anh”. Thật sự nếu anh đừng làm sự việc như đã xảy ra, thì em đâu có giận, nhất là bị người ngoại quốc phê bình và chê trách người Việt như thế (Bà Florence đã thản thốt nói, và nhân viên khách sạn đã nhún vai và chỉ anh là người đã ngăn cản việc làm của họ). Anh đáng lẽ phải là người hy sinh lo cho mọi người (vì anh đã từng là TBTC dù từ chức, và cũng từng viết là sẽ đi theo để trợ giúp các TDV nếu có gì trục trặc), hơn là tôi chỉ là TDV và là thân hữu của Thụ Nhân. Anh chỉ biết lo cho anh, lo cho gia đình thân nhân của anh, chứ nào anh đi để trợ giúp gì cho chúng tôi đâu. Anh đã thốt ra lời nói đó: “.... My passport is more important...”, vậy thì của mọi người chỉ là sọt rác thôi sao anh NVN? Anh ngồi phía trên, mát mẻ, chiếm chỗ cũng chỉ vì có phe, có phái giữ chỗ cho anh và thân nhân anh hằng ngày, chứ tôi hay một số anh-chị-em khác có lên trước anh, nhưng bị chiếm hết phía trên, xua đuổi, nên đành ngậm ngùi ra sau, ngồi ngửi mùi khói xe, lại còn bị giảm máy lạnh, vì phía trước thấy “lạnh quá”. Anh NVN, anh có đi ra phía sau xe, hay có lên tiếng thăm hỏi các anh-chị-em ngồi phía sau có sao không? Anh viết là sẽ trợ giúp chúng tôi, đi theo để giám sát vậy anh NVN có làm đúng theo như anh đã viết không? Xin để bà con cô bác TDV đi chung ngày đó nhận xét và hiểu biết, tôi không lạm bàn thêm. Các anh-chị-em vì biết nhau hay “phe ta” nên đã hòa nhau chiếm, giữ, xua đuổi, còn các anh-chị-em không “phe ta”, ở xa, không là thân hữu của mình, đơn côi thì cho ra dzia hết, dù họ trả chi phí cũng đồng đều tiền nong và cũng chả xa lạ gì, nhưng a lê ngồi sau túi bụi, còn không thì đi chỗ khác chơi.

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

Sau đây là phần trả lời đến tên TVT (như TVT đã dùng từ ngữ này với tôi). Vì tên này đã dùng từ ngữ loại vô học, nên tôi cũng xin phép dùng loại văn từ vô học để đối chọi với tên này (thằng này thích chơi loại gậy ông, đập lưng ông lắm). Nếu tên này có ngon, thì mình gặp nhau chơi thắng tay. Đôi co ai đúng ai sai. Thằng này xin viết rõ đến TVT: TVT muốn chơi loại nào, thằng này cũng xin chơi tới nơi tới chốn. Chỉ có tay đôi thì biết đúng hay sai hề, còn văn chương chỉ viết chứ có làm được cơm cháo gì không đâu?

Tên TVT viết: *“Giả sử.....thì không có tên ĐNT (tự John Đoàn) nào đó tuyên bố HC cho phép anh ta in charge trong chuyến landtour để xảy ra những chuyện hỗn láo mất trật tự....”*

Ê, tên TVT (khỏi có lịch sự với hạng người này), nếu giả sử không có tên TVT thì đâu có thằng TVT dám vỗ ngực khoe láo lếu là nằm trong BTC HNAC2015 trước mặt ĐNT này. Có phải tên TVT nói câu này với ĐNT này không? Hay lại chối bai bãi! Nếu đúng như tên TVT đã nói tối hôm ở khách sạn, vậy tên TVT đã làm được gì tối hôm đó hay vào hùa với NVN để lợi dụng danh vị là trong BTC để lo lấy thân mình, bỏ mặc người khác bơ vơ không phòng, không chìa khoá, mặc bay, ta TVT lo ta cái đã. Nếu là như vậy, thì ĐNT này thật sự hãy còn đứng đó sẽ phải cho tên TVT một bài học nhớ đời chứ không thể để tên TVT làm bôi nhục người Việt mình. Loại chuột nhắt, chỉ thậm thụt hưởng lợi cho mình, rồi chạy xum xoe khoe làng khoe xóm là tôi này nọ. Hạng này chỉ là cận bã, dư thừa nên vứt bỏ đi của xã hội, chứ chả làm nên trò trống gì cho xã hội.

Ai đã nói là ĐNT này tự xưng là đại diện hay in-charge gì đó trong chuyến đi landtour? Hay tên TVT nghe ai đâu đó nói hay chụp mũ quen rồi hả? ĐNT này sẽ giải nghĩa rõ cho tên TVT hiểu vào đoạn sau. ĐNT này đã không có nói với tên TVT là: **“ĐNT này in-charge hay gì gì trong chuyến đi land tour”**. TVT đã sai lạc, chụp mũ hay nghe đâu đó rồi viết bậy ra đây, xin chứng minh rõ ràng, đừng viết mà không dẫn chứng.

Trên một phương diện khác, nếu ĐNT này có nói thì chỉ đã phân trần đến cho một người biết có liên đới đến BTC HNAC2015 vào buổi sáng hôm sau đó, để người đó hiểu rõ sự việc, nhờ giúp giải bày với mọi ai không rõ ngọn ngành những sự việc xảy ra trong chuyến đi hay tối hôm vừa qua, và đã yêu cầu

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

người đó đừng nói ra về chuyện Anh Lộc & Chị TTHC có nhờ tôi trợ giúp bốn người: Hai bà, Veronica và Florence, và hai người tài lái xe bus trong thời gian du hành của chuyến landtour, để giải quyết những trục trặc nếu có trong chuyến đi trong vấn đề nội bộ của bốn người, chứ không trực tiếp liên quan gì đến hơn 120 TDV. Tôi chỉ nói với đại ý như sau: “....**chuyện gì trục trặc trong chuyến đi, thì hai bà, Veronica và Florence, hay hai người tài xế lái xe bus, sẽ liên lạc với tôi để tôi giúp ý kiến hay giúp đỡ họ giải quyết nếu họ không biết giải quyết... Tôi sẽ giúp họ chung quyết cùng nhau thay cho các anh-chị-em trong BTC HNAC2015 vắng mặt trong chuyến đi landtour này, nếu không có gì vượt qua khỏi sự hiểu biết và thẩm quyền của cá nhân tôi....**”

Tên TVT đã dám viết ra như trên, xin chứng minh cho ĐNT này biết TVT lấy đâu ra mà dựng chuyện lạm dụng quyền hành hay vi phạm này nọ để phỉ báng cá nhân của ĐNT này. Tên TVT thực đúng là kẻ “ếch ngồi đáy giếng” thực sự vì thân cũng chỉ bằng khoảng 1 thước nên ngó lên thấy thằng khổng lồ (như NVN đã viết), quá sợ, nên mới hồ đồ phán đoán sai lầm, mất trật tự (chắc là so sánh người lớn khoảng 1 thước đứng chỉ dưới cái vòi của kẻ khổng lồ). Đúng là loại tào tháo đứng đối với Quan Công. Có câu răn như vậy, không hiểu TVT ăn học có biết không? **“Con ơi, cha dạy con này, không biết thì ngậm bồ hòn mà nghe! Đừng vì không biết mà vung vít với đời, chỉ e con dại, bị đời chê bai.”**

Tên TVT viết: **“Họ trao quyền tổ chức cho một thân hữu để ông này giải quyết khi có chuyện cần thiết. Ông bạn này tuy không phải là Thụ Nhân nhưng có đi Gala do “Hội 4 người” tổ chức. Ông ta đã không kiểm soát được lời ăn tiếng nói của mình nên phát ngôn thiếu lễ độ với người lớn làm nhiều TDV bực mình, nhất là các anh chị Thụ Nhân lớn tuổi. Sự tắc trách của Hội 4 người về việc này thật đáng được phê bình.”**

ĐNT viết: Trước hết tên TVT không dám viết và gửi trực tiếp đến tôi, mà lại viết rồi gửi lung tung để mọi người hiểu sai lạc. Tên TVT vi phạm vài việc: Không hiểu ngôn ngành đi viết sai sự thật, vu khống, mạ lỵ rồi viết bậy bạ như trên. Không hiểu tên TVT sống với việt gian, việt cộng hay sao nên hay chụp mũ người khác. Xin tên TVT chứng minh là ai đã nói là tôi được trao quyền này nọ? Hãy chứng minh? Hay TVT chỉ nghe lóm, nghe hồ đồ vì chỉ đứng khoảng 1 thước bằng cái vòi của kẻ khổng lồ, nên lạng tai, run sợ nên phun bậy bạ,

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

xuyên tạc sự thật. Ah`! thì ra TVT cũng tự nhận ra là “khi có chuyện cần thiết” ĐNT này mới đứng ra. Cám ơn, dấu đầu lòi đuôi, thì ra ĐNT này lộ ra “khi cần thiết” cho ai vậy? Thế còn “không cần thiết” thì ĐNT này có lộ ra không? Có vớ ngực như tên TVT không? Vậy tối thiểu ĐNT này cũng giúp “khi cần thiết” chứ không lộ ra lung tung, mà ĐNT này lộ ra và có làm “khi có chuyện cần thiết” thiệt, cám ơn tên TVT khai ra sự thật. Thế ai đâu sao không lộ ra “khi cần thiết”? Tên TVT xin chứng minh là ai “bực mình”? ĐNT này đi tham dự đêm gala, vậy có vấn đề gì đến TVT, hay thiệt thòi gì đến TVT hay nhóm nào, phe nào? Hay là tôi đi dự đêm gala vì BTC HNAC2015 tổ chức đã định từ trước, rồi sau lộn xộn sao đó, phút chót một nhóm tự tách, tự chia rẽ để làm nơi nào đó, đến nỗi một số anh-chị-em phút chót chả biết ở đâu, đi hỏi địa chỉ lung tung. Thật chả quang minh chính đại, âm thầm rỉ cho nhau kéo nhau đi ra riêng dự. Tôi vì không muốn ngả nghiêng nên đã giữ như cũ. Đó cũng là một sự phe phái chia rẽ rõ ràng, người ngoài Thụ Nhân như tôi chỉ là thân hữu, chỉ đứng bàng quan mà nhận xét. Nếu như lời nói cũng như viết ra của nhóm đã từ chức, xin đứng ngoài lề và làm giám sát thì sao lại tách riêng ra làm riêng. Rồi còn tự khoe, tự cho là thành công. Xin cứ nhìn hình chụp đưa lên diễn đàn, sự thật vẫn là sự thật, xin hỏi có bao nhiêu bàn của “Đêm Hội Hữu”, theo tôi dự đếm xuyên qua các bức hình thì hình như không quá 8 bàn, trình bày rất đơn giản, thức ăn quá khiêm nhường. Trong khi đó đêm gala, tôi thấy các anh-chị đã khiêm nhường không đưa hình ảnh khoe khoang, tung hô gì cả không phải là họ không thành công đâu? Tôi nghĩ họ khiêm nhường, và cảm thấy khó chịu khi thấy sự chia rẽ của Thụ Nhân, nên họ đau lòng đó thôi. Họ không muốn khoe ra, chỉ sợ lại làm buồn lòng, xấu hổ đến ai không may không tham dự được đêm gala đó, mà lại ở đâu đâu với một số ít ỏi (có trên dưới 8 bàn).

Đêm gala, tôi xin viết vài giòng sau đây như một chứng nhân độc lập, đứng bên ngoài Thụ Nhân chỉ là thân hữu, chả liên hệ gì cả đến nhóm nào, mà đi dự và đã quan sát theo lý trí đúng sai của chính tôi: Anh-Chị-Em đã xếp đặt có khu tiếp tân phía trước rất khá khang trang và lịch sự, có thức ăn và uống rượu champagne trước khi vào dạ tiệc, có thời gian để mọi người chụp hình (có phong để chụp hình), hàn huyên, và tâm sự. Khi vào dạ tiệc, có khoảng 14-15 bàn, được trưng bày khá lịch sự, và sân khấu được trang hoàng cũng khá đầy đủ và công phu với phong cảnh trên sân khấu. Thức ăn cũng khá đầy đủ và thịnh soạn. Chương trình cũng khá phong phú với đầy đủ nghi lễ, chỉ hơi bị

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

trục trặc lúc khởi đầu vì ban âm thanh đã không có được bài hát Pháp Quốc
thâu rõ ràng, nên đành bãi bỏ phần âm thanh thâu, để hát trực tiếp. Tuy nhiên
sau đó BTC đã khắc phục được trục trặc mau chóng và tiếp tục mời mọi người
đứng lên, và lên sân khấu để cùng nhau hát Quốc Ca Việt Nam, và Quốc Ca
Pháp (chỉ vài người thuộc hay biết Quốc Ca Pháp vì tưởng rằng bài này được
chạy bằng thu CD qua máy, nhưng bị trục trặc). Sau đó các phần kế tiếp vẫn
trôi chảy, và khá xúc tích trong phần văn nghệ. Còn về phần dạ vũ (tôi ra về
sớm vì anh-chị LMN mệt, và lo dậy sớm cho ngày hôm sau phải dậy sớm để đi
bộ sang Millenium đón xe bus, tôi thấy qua hình ảnh và các anh-chi-em kể lại
là rất vui và kéo dài đến khoảng hơn 11 giờ khuya mới chấm dứt). Tôi thấy chả
có gì trách móc cả, mục đích là gặp nhau, vui chơi thoải mái và giải trí do đó ai
trách móc về việc dạ vũ tôi thấy phi lý, và có lẽ ai đó vì ghen tức gì đó nên
xuyên tạc hay đi ra ngoài vấn đề của mục đích việc tổ chức HNAC2015. Vậy các
anh-chị ăn chơi, dạ vũ với nhau trên cruise thì sao không trách móc, hay này
nọ đi. Thật trẻ con, và vị kỷ khi phê phán sai lạc. Còn về phong cảnh gì đó viết
gì đó, xin để anh-chị bên Pháp dẫn giải, tôi xin đứng ngoài lề của việc nội bộ
Thụ Nhân. Nếu có sai lầm cũng là tập thể Thụ Nhân, chứ không cá nhân nào
đâu anh-chi-em ạ, nên cẩn thận khi bình phẩm, không lại tự bêu xấu tự chính
mình đấy. “Bầu ơi thương lấy Bí cùng, không cùng một giống nhưng chung một
giàn”.

TVT viết: *“Nếu Hội 4 người muốn ủy quyền người nào ít lắm cũng phải thông
báo cho mọi người biết bằng email. Mọi TDV có đồng ý về tư cách hay không còn
là chuyện khác. Việc cho phép một TDV không phải là TN, không có sự đồng ý của
mọi người là điều không thể chấp nhận được. Trong số hơn 120 TDV tham dự,
Hội 4 người không chọn ra được TN nào làm người in-charge được hay sao?
Hay sợ rằng mọi người đều từ chối cộng tác với bọn Bất Lương.”*

Đây lại rơi vào trường hợp như các anh đã viết “không biết thì im, dựa cột mà
nghe”, còn đây đã không biết rõ ràng ngọn ngành, mà lại còn vô lý đoán này,
đoán nọ, xuyên tạc. Như đưa con nít, nghe loáng thoáng không ra đầu ra đuôi
như thế nào, rồi kết luận này nọ: Nào là “ủy quyền phải thông báo Sao lại là
người không phải Thụ Nhân Nào là kẻ bất lương..” Tôi xin hỏi tên TVT là, lấy
đâu ra bằng chứng là ủy quyền? Ủy quyền để làm gì? ĐNT này đâu có vỗ ngực

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

như tên TVT tự xưng “... trong BTC ...” hay có đứng trước các TDV để nói là “.... Liên quan gì gì với BTC HNAC2015....” gì đâu, mà cần có “**uỷ quyền hay thông báo đến mọi người**”? ĐNT này chỉ có liên quan đến 4 người bản xứ như là một người trợ giúp trong vấn đề ngôn ngữ bất đồng, hay gặp trở ngại với ai đó trong lúc du hành trên chuyến landtour cùng quý TVD thôi. Mà thiệt, họ cần ĐNT này sau đó (đúng như dự đoán của các anh-chị trong BTC HNAC2015 trong lúc vắng mặt họ) vì họ đã gặp trở ngại với một thiểu số người như NVN hay TVT đã không theo sự yêu cầu hay chỉ dẫn của họ, mà phá rào tự tung tự tác làm theo ý mình đó. Còn không là Thụ Nhân thì không được sao? Vậy nếu có thân hữu hay cha mẹ tên TVT ở đó mà tôi đề nghị, chắc TVT hoan nghênh liền (không hoan nghênh sao được, vì cha mẹ mình mà? Còn không thì TVT chửi cha-mẹ mình không đáng sơ mũi sao được?). Đây! Tên ĐNT này xin viết rõ cho TVT hiểu biết thêm, chỉ xin không biết, không với tới vòi tên khổng lồ này, thì ráng mà nhướng mắt ếch lên mà nhìn chữ viết cho rõ đầu đuôi như sau: Tôi đã dự đêm gala với các người mà anh NVN gọi là cướp giật này nọ (tôi đã viết email trước là đã yên lặng khi được biết các khúc mắc bên sau tấm màn giữa hai bên, và đã gặp anh NVN để từ chối lời kêu gọi không tham gia đêm gala với lời phân tích của tôi đến NVN là tôi muốn tham dự đêm gala để hiểu biết thêm cho tỏ tường sự việc, hơn là không hiện diện, ngả nghiêng, nghe bậy, nghe bạ một bên rồi kết luận sai lạc đi).

Chúng tôi đã đi dự, đi đến chỉ có hai vợ chồng tôi (anh chị Mỹ Ngọc một sự trùng hợp là lại đi đến trễ. Khởi đầu anh-chị muốn chúng tôi đi cùng với anh-chị đến chơi với các bạn cùng khóa K8 của chị LMN tại một tư gia bạn ở Pháp nguyên ngày ăn uống, sau đó gặp các người bạn K8 từ bên Germany sang rồi tính đi ăn tối cùng nhau vui hơn. Chị LMN tính bãi bỏ không tham dự đêm gala để tránh thấy sự việc chia rẽ của Thụ Nhân, làm xấu hổ và khó giải bày đến hai chúng tôi. Tuy nhiên, chúng tôi nghĩ để cho anh-chị được tự do đi chơi với các bạn K8 dễ dàng hơn, nên chúng tôi không đi với anh-chị. Sau đó chúng tôi gọi anh-chị LMN về sớm bãi bỏ không đi ăn tối với các bạn nữa để đến chung vui với chúng tôi ở đêm Gala, vì yêu cầu là chúng tôi không biết ai ở đêm gala cả. Đa số các người chúng tôi biết ở Houston, Texas thì đều đi chỗ khác). Chúng tôi đến Millenium hotel, thấy một số người Việt đứng ngồi uống và hút thuốc lá ngoài hành lang của hotel, không thân thiện cho lắm. Chúng tôi bước vào phía trước hành lang hotel, thì thấy vài chị đang ngồi ở phía ngoài ngóng đợi gì đó,

còn bên trong thì thấy vài cặp, và các chị tiếp tân niềm nở đứng phía trong, nhưng cũng có vẻ e dè tiếp đón các người chung quanh. Chúng tôi đang chưa hiểu biết về việc gì, mà sao không khí có vẻ như không thân thiện hay vui vẻ chung quanh. Chúng tôi chào hỏi các chị ngồi ở phía ngoài để coi tình hình ra sao? Các chị ngồi ở phía ngoài liền hỏi chúng tôi đi đâu, thuộc nhóm nào? Chúng tôi nói chúng tôi đi dự đêm gala của Thụ Nhân ở Hotel Millenium, chứ còn chỗ nào nữa, chúng tôi không được thấu hiểu rõ lắm. Các chị cho biết là không đúng đâu, hiện có hai bên tổ chức đêm hội ngộ, và các chị hiện đang tìm đợi chị BT đến để biết địa chỉ, và thể thức đi đến bên kia. Chúng tôi cho biết có nghe trên diễn đàn đề cập ở phút chót về chỗ khác, nhưng chúng tôi cũng không thấy địa chỉ hay ai rõ ràng thông báo trên diễn đàn, chỉ thấy là “Đêm Hội Hữu” gì đó. Thế là các chị hỏi chúng tôi có biết làm sao liên lạc với “Đêm Hội Hữu” gì đó để họ biết, mà đi hay đợi ở đâu, vì họ đợi đây khá lâu, mà không thấy ai hay chị BT ở đây. Chúng tôi cho biết có thấy một thông báo qua email vào phút chót trước khi chúng tôi đi sang đây có đề cập đến số điện thoại liên lạc. May quá chúng tôi có mobile phone có Internet nên vào email để tìm điện thoại của người liên lạc. Khi lục tìm thì tình cờ tôi có thấy được một email có số phone của anh Dũng gì đó cùng K8 với chị LMN, qua email của anh PTH gửi đi vào phút chót trên diễn đàn. Tôi vội cho các chị ở đó biết để liên lạc. Sau đó các chị liên lạc và gặp chị BT ở đó xuống rồi hướng dẫn các chị đi đâu đó sau này, chắc là đến chỗ “Đêm Hội Hữu”. Chúng tôi đi vào dự đêm gala tại Millenium sau đó.

Chúng tôi đã cảm thấy có sự trục trặc trong việc tổ chức đêm gala này, khi thấy có sự tách riêng rẽ của Thụ Nhân. Chúng tôi đành cứ tự nhiên đi vào khu tiếp tân, và theo đúng thủ tục của TDV đến dự: Lấy bảng họ & tên, rồi chúng tôi tự giới thiệu đến mọi người chung quanh. Chúng tôi gặp các anh-chị, chị TTHC rất niềm nở giới thiệu và trao đổi các tin tức cho nhau. Khởi đầu cũng trong vòng khách sáo, nhưng sau khi qua lại và hiểu biết các sự việc trong quá khứ, chúng tôi đã thông cảm và chị TTHC chỉ dẫn chúng tôi đi vào chỗ hàn huyên và uống nước để được chụp hình và biết thêm bạn hữu. Chúng tôi đã được một anh lớn tuổi nhưng thân thiện và vui vẻ hướng dẫn tận tình, và cũng thân tình trao đổi qua lại, nên chúng tôi đã giải tỏa được không khí thận trọng, hay e dè của các anh chị khác, khi thấy tôi xuất hiện không như họ nghĩ trên diễn đàn là nằm “phe” nào, mà tôi chỉ là một thân hữu, viết ra những gì sự thật để xây dựng,

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

chứ không bôi bác hay dùng các văn từ khiếm nhã đến mọi người. Các anh-chị đã thông cảm và thân ái đến với chúng tôi, cũng như chúng tôi cũng thân ái và thân tình đến các anh-chị. Chúng tôi đã dự đêm gala vui vẻ và thoải mái với các anh-chị chung quanh, có lẽ vì thấy chúng tôi không nghiêng ngã theo “phe” nào, mà chỉ khách quan viết cũng như phát biểu theo sự hiểu biết ở vào thời điểm đó, cũng như thiếu các dữ kiện bên trong hay chiều sâu của BTC HNAC2015. Tôi đã hăng hái giúp và tham gia với BTC để hát Quốc Ca và Mặc Niệm chung, vì coi đó chính là bốn phận chung của người Việt tha hương.

Sáng hôm sau, chúng tôi ở hotel Marriott đã dậy khá sớm để đợi xe bus đến theo lịch trình là 7:15 AM đến ở Marriott. Chúng tôi đã theo đúng lời dặn bảo của chị TTHC và theo sự thông báo qua email trên diễn đàn. Chúng tôi, 4 người, và một số anh-chị khác cũng ở Marriott ra và đợi chờ xe bus. Chúng tôi chợt thấy anh Lộc và chị TTHC đến gặp chúng tôi và thăm hỏi mọi người. Chị TTHC, hỏi tôi có nhận được gì từ nhân viên khách sạn không, thì tôi cho biết là không! Chị vội dẫn tôi đến quầy và cho biết là có đưa cho nhân viên khách sạn để đưa cho tôi biết các điều trong khi di chuyển trong chuyến đi land tour này. Người nhân viên khách sạn xin lỗi đã quên không đưa cho tôi trước đó. Anh Lộc và chị TTHC đã ân cần thăm hỏi chúng tôi với các anh-chị (khoảng 10 người hôm đó) chung quanh. Chị TTHC nhắc cho tôi biết là giờ giấc của xe bus đến đón chúng tôi ở Marriott là 7:15 AM mỗi sáng là chặng thứ hai, thay vì lúc trước thì không có trong chương trình của BTC, mà chúng tôi phải lợi bộ từ Marriott đến Millenium để đi bus, vì chúng tôi chỉ là nhóm nhỏ ở Marriott, chúng tôi không bình phẩm gì về việc này mà chỉ theo sự sắp xếp của BTC cho xong chuyện, dù là hơi bất tiện, phải lợi bộ. Nhưng nay, lịch trình xe bus được thay đổi, như thế đỡ cho chúng tôi khỏi phải lợi bộ (khoảng 10 người). Sau đó bus sẽ đến chặng thứ ba là Only Suite và chặng thứ tư là Quality Suite. Ôi hơi dài dòng nơi đây để mọi người rõ sự việc, là tôi chả là gì cả, chỉ tình cờ được BTC HNAC2015 tin tưởng, chắc qua tư cách và sự thân tình không nghiêng ngã “phe ai”, nên được BTC tin cậy thôi. Anh Lộc & Chị TTHC có nhờ nhân viên khách sạn chuyển giao cho tôi danh sách đầy đủ các TDV đi trong hai xe Bus, để tôi có gì giúp hai bà hướng dẫn, Veronica và Florence như đã viết ở các đoạn trước, và hai người tài xế xe bus, nếu họ gặp trục trặc. Tuy nhiên, sợ tôi không hiểu và không rõ ràng, nên anh Lộc & chị TTHC đã đến tận Marriott hotel để gặp tôi nói chuyện cho rõ ràng hơn. May thật! Nếu không thì tôi cũng

không biết gì, vì nhân viên đã không chuyển giao danh sách các TDV ở hai xe bus đến tôi, vì họ quên.

Tôi có đặt vấn đề cương vị và sự tương quan giữa tôi và các TDV, vì tôi không phải là Thụ Nhân mà chỉ là thân hữu. Tôi cũng không biết gì về nội bộ của BTC hay Thụ Nhân. Chỉ ngại và sợ rằng khó khăn cho tôi lẫn BTC HNAC2015. Chị TTHC đã cho tôi biết là tôi chỉ giúp hai bà hướng dẫn, Veronica và Florence, và hai người tài xế xe bus thôi, còn chuyện liên quan đến các TDV hay Thụ Nhân để cho hai bà hướng dẫn giải quyết hay gọi cho BTC (gọi chị TTHC), tôi sẽ không dính dáng gì đến cả. Tôi thấy điều này cũng có lý chính đáng vì tôi chỉ giúp đỡ (thông dịch hay góp ý với bốn người đó như một nội bộ bỏ túi, chứ không liên quan gì đến Thụ Nhân hay bất cứ ai cả) cho bốn người đó thôi vì tôi hiểu biết tiếng Việt và ngoại ngữ để giúp cho bốn người bản xứ (Pháp) không bị trở ngại ngôn ngữ trong khi hướng dẫn các TDV mà hầu hết là Việt Nam. Chị TTHC dẫn tôi ra xe bus và giới thiệu tôi đến 4 người (nếu ai đó ngồi phía bên mặt xe bus đầu tiên đến Marriott sẽ thấy tôi, chị TTHC và 4 người đứng chung quanh với nhau nói chuyện khá lâu. Tôi đã bắt tay thân ái với 4 người lúc đó). Sau khi giới thiệu để biết nhau, chị TTHC có dùng Pháp ngữ để nói chuyện với 4 người và tôi. Theo tôi hiểu thì chị TTHC đã đề cập về tôi và nhiệm vụ tôi sẽ giúp họ những gì. Bà Veronica giới thiệu tôi với mọi người chung quanh (bà Florence và hai tài xế xe bus) và bà có dùng tiếng anh để verify/clarify trách vụ của tôi là gì với chị TTHC trước các người hiện diện. Câu quan trọng bằng anh ngữ của bà Veronica là (không chính xác lắm vì tôi không chú ý lời văn một cách cẩn thận): “John, he will help and assist us during the trip, is this right Ms. Hong Cuc?”. Ms. Hong Cuc answered: “Yes, John will help all of you if you have any issue during the trip. If you have any problem which cannot resolve, please consult with John so he can assist to resolve the matter. He will help you and us to solve the problem.” Tôi xin nhấn mạnh cho TVT hay ai đó hiểu theo tôi hiểu: Chị TTHC đã nhờ tôi trợ giúp 4 người bản xứ, chứ không nhờ tôi hay ủy quyền gì cả liên quan đến các TDV hay BTC HNAC2015, mà chỉ là giúp 4 người bản xứ nếu họ gặp trở ngại hay trục trặc trong lúc du hành với hơn 120 TDV trong lúc vắng mặt người của BTC HNAC2015. Do đó vấn đề này chỉ là nội bộ làm việc với nhau qua thông cảm, tin cậy lẫn nhau qua tư cách con người giữa con người với nhau chứ không liên quan gì đến tổ chức. Do đó, từ khởi đầu cho đến phút cuối, tôi đã không bao giờ tự xưng là gì cả, mà chỉ dùng

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

danh từ trung dung “Thưa các Anh-Chị-Em, tôi theo yêu cầu của Bà Xin quý vị theo” Chứ tôi chưa bao giờ đứng nói là “...tôi được uỷ quyền này uỷ quyền nọ mà ra lệnh này nọ đến quý anh-chị-em...” không như TVT đã vỗ ngực và nói trước mặt tôi (có vài người đứng chung quanh, nếu nghe xin làm chứng dùm): “Tôi là trong BTC HNAC2015 đây Tôi là (Shit)” Để ra tranh giành đi lo lấy passport cho bản thân mình, quên đi mọi người chung quanh đang chờ đợi. Nếu TVT tự là trong BTC sao không lo giải quyết tối hôm đó đi, hay lúc đó lẫn trốn đâu đó, chỉ chực chờ nghe gọi tên để lo lấy chìa khóa, sổ phòng từ tay tên ĐNT này đưa cho rồi lẫn mất. Nếu biết tự trọng là người trong BTC thì sao không lo chỗ ngồi cho mọi người, mà cũng bị đẩy xuống ngồi chỗ phía sau, đến nỗi cũng là một trong những TDV than phiền về chuyện bất công này của những người ngồi phía trước, chiếm chỗ cho người thân của họ. Đó là sự việc xảy ra như thế, BTC chả uỷ quyền gì liên quan đến HNAC2015 cả, mà chỉ thân tình nhờ tôi trợ giúp cho 4 người bản xứ, sợ rằng họ sẽ gặp khó khăn với người Việt chúng ta trong ngôn ngữ, hành xử và tranh giành quyền lợi của một số cá nhân vị kỷ chỉ lo thân mình mà cứ oanh oanh là lo cho mọi người, quyền này, quyền nọ. Đúng thật anh-chị trong BTC HNAC2015 đã tiên đoán đúng thật, 4 người bản xứ sẽ có trở ngại với một số cá nhân tự tung tự tác mà không theo tập thể, chỉ nghĩ đến mình là số một thôi. Tôi xin lập lại lời bà Florence và cử chỉ thất vọng của bà Veronica khi thấy một số người có các hành động như vậy: “I am sorry John, everyone wants to do their own way.....”, đến hành động nhún vai của nam nhân viên khách sạn 4 sao đã chỉ đến NVN khi NVN cứ nằng nằng đòi lấy passport cho mình, bắt cần mọi người TDV đang chờ đợi nhân viên đó lo hoàn tất danh sách và sổ phòng cho những người chưa có. “Thật là một con sâu làm rầu cả nồi canh.”

TVT viết: “Lần thứ nhất đụng chạm tới người nhỏ này là khi xe sắp đến biên giới Tây Ban Nha, mọi người phải ghi tên mình, passport..trên tờ giấy do Tour guide đưa cho. Tới phiên người bạn tôi là Nguyễn Đức Thương vừa ghi xong thì vừa lúc, xe dừng lại để mọi người ăn uống, bạn tôi giao list danh sách này lại cho Tour Guide. Đến lúc lên xe lại, thì người nhỏ hỏi list danh sách đâu, bạn tôi nói đưa cho Tour guide rồi, hấn hỏi Tour guide, she trả lời không biết ở đâu. Người nhỏ của chi PN cứ gần tới gần lui tại sao không đưa cho người kế tiếp.. và chửi

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

tục nhiều người trên xe đều nghe (tôi không dám nói chữ đó vì sợ anh Bân cảnh cáo), cuối cùng Tour guide tìm thấy trong hộp tủ của cô. Tôi xin hỏi chi PN và mọi người anh bạn tôi giao list danh sách cho Tour guide có đúng không hay phải giao lại cho người bên cạnh trước khi mọi người xuống xe đi ăn trưa."

Tôi xin phép chỉ dạy TVT là nên viết văn cho đúng văn phạm. Dùng dấu chấm, phẩy cho đúng chỗ, vì nếu sai thì câu văn nó sẽ có nghĩa khác đi, chỉ gây sự hiểu lầm, sai sót qua lối hành văn không đầu, không đuôi của TVT, chấp vá. Không biết cố tình hay vô ý, hay thiếu học văn phạm nên lời văn không gọn mà chấm phẩy thì tứ tung, loạn xạ ngẫu sai chỗ, sai ý hết trơn.

Xin lại một lần nữa, TVT có hiểu biết sự kiện rõ ràng không? Hay chỉ thấy xa xa rồi viết bậy bạ ra đây, để xuyên tạc sự thật. Đây là sự việc, xin TVT ghéech cổ lên nhìn cho rõ chữ để hiểu thêm: Theo yêu cầu của bà Florence: Mọi người đều phải điền họ & tên cùng các passport information vào danh sách của bà, để bà nộp khi đến biên giới giữa hai nước Pháp và Tây Ban Nha, hay đến khách sạn. Trước nhất, ĐNT này cũng chỉ là kẻ ngồi ở phía sau xe bus, và được người phía trước chuyển danh sách từ trước ra phía sau. Tôi còn cẩn thận hỏi người ngồi phía trước là người ở dãy bên kia đã điền chưa? Được biết chúng tôi làm xong thì chuyển ra sau lưng, rồi tiếp tục sẽ chuyển sang bên kia sau. Chúng tôi làm xong nhiệm vụ như mọi người, và chuyển ra phía sau lưng để các người phía sau tiếp tục điền vào danh sách rồi chuyển theo như chỉ dẫn của người phía trên. Sự việc chuyển danh sách để điền ra phía sau đã lâu, tôi coi như xong việc và không để ý nữa. Khi xe ngừng để nghỉ ngơi dọc đường, mọi người xuống xe như mọi lần, tôi cũng như vậy, không nghĩ gì đến sự việc gì sẽ xảy ra cả. Khi trở lại xe, tôi cũng lại lên gần sau cùng vì nhường cho các người khác lên trước như thường lệ, vì chúng tôi đã biết là lúc nào chúng tôi cũng phải ngồi sau cùng, vì đã bị chiếm đóng ở phía trước như mọi lần, chứ không như "ai lên trước, ngồi trước" hay tự "luân phiên chia nhau" trước sau cho vui vẻ và đồng đều, vì ai cũng trả đồng đều mà, vả lại đây là chuyến đi của các bạn đồng trường, thân hữu chứ có phải xa lạ gì nhau đâu. Nhưng sự thể vẫn xảy ra hằng ngày, không có sự chia sẻ như dự đoán. Tôi đi lên xe và đi xuống chỗ ngồi của tôi phía sau, thì một anh đang ngồi (hình như anh ở bên Úc?), hỏi tôi "anh có thấy bảng danh sách đâu không? Phía trên đang tìm kiếm và không thấy đâu cả!" Tôi nói: **"Không, tôi tưởng tôi chuyển nó ra sau, rồi ở sau chuyển cho**

các người chung quanh để hoàn tất danh sách, rồi chuyển lên trên cho họ lo gì đó! Tôi đâu biết đâu? Anh coi lại xem sao?” Tôi ngừng lại và đứng ngó chung quanh và hỏi “anh-chị nào có thấy hay giữ bảng danh sách không? Xin chuyển nó ra phía trước vì bà Florence đang tìm kiếm?” không ai trả lời cả. Tôi nói với lên phía trước cho họ biết: “không có ai giữ cả, chắc ai đó đã chuyển lên phía trên rồi, xin tìm trên đó xem sao?” Một chốc thì thấy anh NVN hay ai đó phía trước nói “Không thấy, bà Florence đang tìm kiếm và cần gấp.” Tôi (tự nguyện vì chung quanh hầu như thụ động về việc này hay mọi người phía sau thấy tôi có giọng to dễ liên lạc phía trên hơn) nên nói: “Ai là người nhận bảng danh sách sau cùng ở phía sau này, xin cho biết?” Một anh Thụ Nhân giơ tay và nói: “tôi, nhưng đã chuyển lên trên rồi.” Phía trên đáp lại: “không thấy đâu cả, bà Florence không có nhận bảng danh sách, vậy để đâu?” Tôi thấy anh Thụ Nhân đó đang ngồi tận cùng dãy sau xe nhún vai và nói: “để ở trên đó, đưa cho bà tour guide (?)” phía trên hỏi lại: “Ở đâu, không thấy chung quanh đây, bà Florence không nhận gì cả.” Một thời gian im lặng không có phản ứng cả hai đầu. Có người đề nghị tìm chung quanh, thì bất chợt phía trên có người nói vọng ra sau: “thấy rồi, bảng danh sách ở trong hộc này. Ai đó bỏ trong hộc này mà không nói nên tìm không thấy.” Thế là coi như xong chuyện về bảng danh sách, tôi ngồi xuống để nghỉ ngơi coi như hết chuyện. Nhưng! Thừa vâng cái nhưng lại quàng lên cổ tôi. Một số anh-chị phía sau lại giơ tay đòi chuyển bảng danh sách ra sau vì chưa ghi tên trong đó. Tôi hỏi anh Thụ Nhân đã nói: “... đã chuyển lên trên....” “Ừa tưởng anh xong thì chuyển cho người bên cạnh anh, hay chung quanh anh trước khi chuyển lên trên chứ” Anh Thụ Nhân đó nhún nói: “tôi tưởng đến tôi xong thì tôi chuyển lên trên chứ không đưa ai cả?” Tôi nói: “Không gì thì anh cũng nên hỏi người bên cạnh anh hay chung quanh chứ sao lại quên không lo cho người chung quanh”. Thế là anh Thụ Nhân đó lại phàn nàn nói: “It is not logical. Why it has to transfer from front to back and around? Tôi tưởng tôi xong thì chuyển lên. It is not logical....” Tôi tính yên lặng cho xong chuyện, nhưng lại thấy anh Thụ Nhân đó cứ lập đi, lập lại những câu như trên. Tôi đã nóng giận vì thấy anh có vẻ cứ chỉ trích tôi, chứ anh không thấy là tôi đâu liên quan gì đến sự việc anh chuyển hay không chuyển cho người chung quanh, mà chỉ vì tôi tự chuyển lời nói lên phía trên vì tôi có giọng nói to nên phía trên có thể hiểu và nghe, cũng không ai phía sau chuyển lời cả. Chứ thật từ đầu đến cuối tôi đâu đụng chạm hay chỉ trích anh Thụ Nhân đó gì

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

đâu. Tôi đã có nói với anh chứ không phải như tên TVT vu khống là nói đến mọi người: **“Shut up your mouth”** hai lần. Anh Thụ Nhân đã im lặng và mọi sự yên bình. Nhưng tôi ngồi yên một tý và cảm thấy hành động của tôi là sai quấy với anh Thụ Nhân đó và cũng hơi khiếm lễ với anh (giận mất khôn!), nên tôi đã quay lại anh Thụ Nhân đó và **“Xin Lỗi anh, I’m sorry I did over act, please foregive me”** anh Thụ Nhân đã thông cảm và hai chúng tôi đã bắt tay nhau. Tôi cảm thấy nhẹ nhõm vì đã mau chóng thấy mình sai trái với anh và đã cam đảm xin lỗi anh, mong anh hiểu và bỏ qua. Tôi đã nhận lỗi trước mọi người chung quanh và không thấy điều gì sai trái cả. Không như ai làm sai mà còn trốn tránh, còn xuyên tạc hay chạy quanh, phun ra những chuyện bậy bạ làm cho mọi người hiểu lầm thêm. Tôi viết thẳng và sự thật không chạy tội, chạy vạ đến ai cả.

TVT viết: *“Mọi người trên xe đều ngỡ ngàng khi thấy người nhỏ này thỉnh thoảng leo lên xe bus khoa tay hỏi đã đủ người chưa? mà khi trên xe khi cần việc gì thì tour guide đều tìm anh Năm và BT để bàn chuyện và không biết người nhỏ là ai.”*

Lại tên TVT viết lếu láo, không ra đầu đuôi, chấp vạ. Văn từ thật sai hết, TVT chắc học sao đó chứ mà học như vậy thật uổng là xuất thân từ trường Chính Trị Kinh Doanh. Tôi xin hỏi anh dùng từ “thỉnh thoảng” anh có hiểu tiếng Việt không? Có bao nhiêu lần tôi “leo lên xe bus khoa tay hỏi”. Nếu anh không biết rõ hay chỉ nghe này nọ thì nên tra hỏi cho rõ ràng rồi viết chứ đừng viết mà sai trật hết, chỉ làm trò cười cho thiên hạ chứ anh là đồ “....” không biết đếm, hay không thấy cho tổ con mắt sự việc, mà lại phóng đại, xuyên tạc vô ý thức như anh đã viết ở trên. Tôi chỉ có lên xe bus thứ hai có hai lần. Một lần là chuyện passports cho hôm tối ở khách sạn 4 stars, và lần thứ hai là ở chỗ Terminal C, cũng lên xe bus thứ hai để coi có ai không được lên xe, hay đã đầy đủ người chưa, để xe bus rời chỗ bến tàu ra đi phi trường, hay nhà ga xe lửa. Tôi làm nhiệm vụ đó là do yêu cầu của các người hướng dẫn viên trên xe bus nhờ tôi đó TVT, chứ tôi không tự quyền tự tạo vớ ngực như TVT là người của BTC mà chả ma nào nó nhờ vả cả. Nếu cần chứng minh, thì mặt đối mặt với các hướng dẫn viên để coi sự thật ra sao, chứ đừng tự nghĩ, tự xét rồi xuyên tạc sự thật. Còn về việc NVN hay BT có được hướng dẫn viên bàn việc hay không, tôi

không phải là kẻ đi theo kẻ kè kè hai người đó để biết, cho nên tôi không đôi co với tên TVT về chuyện này, nó cũng chả có liên quan gì đến tôi cả hay cũng chả lợi hay thiệt thòi gì đến tôi, nên tôi không thèm đôi co với TVT về lĩnh vực này. Nếu TVT muốn kiss ash họ thì cứ việc làm theo ý TVT tự tung tự bốc. Tôi chỉ bình phẩm cái gì tên TVT đụng đến tôi thôi. TVT lại viết là hướng dẫn viên không biết ĐNT (John) là ai thì xin cứ nhìn sự việc sẽ thấy. TVT viết sai lạc, tự lòi đuôi mà lại không biết. Xin hỏi nếu họ không biết ĐNT (John) là ai, sao họ lại để một người xa lạ đứng ra đọc tên, xếp đặt, lên xe hỏi thăm mọi người, vậy họ là gì hay tôi là gì mà họ cho tôi tự nhiên như vậy. Sao tối hôm ở khách sạn, TVT lại chịu nghe lời tên ĐNT vô danh tiểu tốt, sao lại ngồi yên vậy? Rồi lại còn chạy đến giờ tay xin lấy chìa khóa và số phòng, sao không tự làm đi? Viết ra mà tự mình tự chỉ cái sai, cái xuyên tạc của mình, mà lại không dám gửi thẳng đến ĐNT mà chỉ gửi đâu đâu không cho mình đọc, thấy chắc sợ (như bây giờ đã biết qua người khác chuyển đến) tên này vạch mặt thật ra như đã viết ra ở đây.

TVT Viết: "Lần thứ hai tôi lại đụng chạm đến "người nhỏ" là khi đến KS ở Barcelone thì trời đã tối, quang cảnh thật hỗn loạn khi KS thu hết mọi passport, yêu cầu mọi người lấy chìa khóa và lên phòng trước và họ sẽ trả passport sau. Anh Năm không chịu, yêu cầu họ trả passport cho anh liền, vì anh cũng từng bị mất, thì bị "người nhỏ" không biết từ đâu chạy tới hay tay đập bàn nạt nộ anh Năm. Tôi quát "người nhỏ" yêu cầu calm down và hỏi anh là ai mà dám quát tháo người khác, khi đó tôi mới cho biết anh là người được chỉ định IN CHARGE.."

Cái này đã viết ở khúc trên. Xin đọc sự thật ở phía trên. Chỉ xin hỏi thêm TVT có biết ai thông báo là đọc tên và giao chìa khóa, số phòng đến mọi người? TVT đúng là người ăn quả mà quên kẻ trồng cây. Đừng vong ân bội nghĩa, khi chính mình cũng nhận ân của tên ĐNT (John) này ở tối hôm đó tại khách sạn 4 sao, và vài chỗ khác nữa. Nhưng ĐNT này không phải làm để kể ơn nghĩa, mà làm theo tự nguyện, tự cần thiết khi người khác cần đến rồi thôi phải tay ra đi khi xong việc, chứ chả tự tung tự khoe như TVT vỗ ngực là **"trong BTC"** này nọ đâu. TVT cũng chả nói: **"calm down"** gì mà chỉ vỗ ngực tự xưng là người trong BTC **"có quyền (shit?)"** mà chả biết quyền gì, làm gì hay vỗ ngực tự lạm danh

NHỮNG SỰ VIỆC CẦN MINH BẠCH

nghĩa, lạm quyền hù dọa người ngoài để làm việc sai quấy (lấy passport) trong lúc mọi người khác mệt mỏi, trông đợi cho xong việc, để về phòng nghỉ và đi ăn tối vì tối quá bữa.

TVT viết: *"Xin nói rõ "người nhỏ" này lúc trước là người sốt sang nhất đòi tìm kiếm luật sư để truy tố hội 4 người làm sai hợp đồng..chắc anh Phong TN-B còn nhớ, là người trở cò để được Hội 04 người cho quyền in charge landtour".*

TVT có đọc hay hiểu rõ tiếng Việt không? TVT xin đưa ra dẫn chứng là ĐNT này **"đòi tìm luật sư để truy tố hội 4 người làm sai hợp đồng..."** TVT hãy trích dẫn email của ĐNT ra chứ đừng viết bậy bạ, thiếu đầu thiếu đuôi hay nghĩ vớ vẩn bị bệnh kinh niên gì đó, đã suy từ sai lạc như đã viết ở trên theo kiểu cộng sản quá đó là thích chụp mũ cối lên bất cứ ai không cùng chính kiến với mình đó ha? "Đi đêm lâu, cũng có ngày gặp ma đó."

ĐNT xin cho TVT biết tỏ tường hơn: Qua các emails trong quá khứ, tôi chỉ viết tổng quát, và đưa ra dữ kiện, nếu ai đó vi phạm. Mà TVT là một trong những người (chỉ thẳng, chứ không gián tiếp đâu như tên TVT) có thể vi phạm luật pháp đó. Tôi chả bao giờ dùng các từ vô học (ngoại trừ email này, để đối chọi với TVT) như "4 tên", hay đích danh viết "luật sư này nọ", hay nói "làm sai hợp đồng...." mà ĐNT chỉ viết tổng quát, và phân tích ngọn ngành nếu ai làm sai quấy thì sẽ vi phạm luật này nọ, để hướng dẫn và ngăn chặn người viết sai trái, bôi xấu nhau trên diễn đàn. Do đó TVT viết sai, cũng giống như TVT đã viết các sự việc ở trên cho thấy càng rõ TVT là người viết sai lạc, xuyên tạc, bôi bác sự thật, cái này nếu cần sẽ có pháp lý xét xử nếu cần thiết. TVT viết: **"trở cò"**, xin TVT cho biết **"trở cò"** với ai, phe đảng nào ở đây? TVT tự phân chia phe đảng này nọ trong nhóm Thụ Nhân hả? Vậy xin hỏi Thụ Nhân có mấy nhóm? Phe đảng ra sao? chứ ĐNT này vì tình thân hữu, vì tình đồng hương với nhau nên chỉ ước mong gặp nhau hàn huyên, trò chuyện, tìm về kỷ niệm xưa, hay nâng đỡ nhau nơi xứ lạ quê người này, chứ nào mong tụm tập để lập đảng này, đảng nọ, hay phải phe này phe kia để rồi tung hô nhau sung sướng lắm vậy. Đau lòng thay cho TVT là con chiên, là học viên của ĐHĐL CTKD xưa, lại là K7 nữa.

Tôi chỉ viết ra các sự việc mà đã bị viết trực tiếp đến cá nhân tôi. Còn nhiều mẫu chuyện thật sự đã xảy ra nữa trong chuyến đi HNAC2015 này, đó là 1001

đêm dài của HNAC2015. Tuy nhiên, không ai viết đến, đả động đến nên tôi cũng không nên viết ra đây thêm, chỉ để làm bận lòng, buồn chán đến mọi Thu Nhân, chả hay ho gì! Tôi chỉ viết ra các sự việc ở đây, khi bị người ta khai ra, mà lại phản bác sự thật, hay không hiểu biết ngọn ngành ra sao, rồi lại bị ai đó bót méo, viết bậy, viết bạ rồi lại còn chuyển ra ngoài lãnh vực của HNAC2015, không dám gửi trực tiếp đến người bị bôi bác như tôi, làm sai lạc sự hiểu biết của mọi người hầu phụng sự cho một chủ đích gì đó của người viết ra.

Để kết thúc bài viết sự thật này, tôi xin lỗi tất cả vì đã viết ra các từ ngữ không được thanh tao, nhã nhặn, xuôi tai cho lắm trên diễn đàn. Xin lỗi tất cả, nhất là quý bậc Thầy-Cô, trưởng thượng, thân hữu, cùng mọi anh-chị-em người Việt, nếu đọc được bài này dù trực tiếp hay gián tiếp đến tay quý vị. Vì chẳng đáng dừng, nên tôi đành phải thiếu lễ độ đến hai cá nhân, NVN và TVT. Họ đã dùng các từ quá khích, vu khống, sai lạc, xuyên tạc sự thật và phỉ báng bóng gió đến cá nhân tôi. Dù tôi đã im lặng bỏ qua, tính không lên tiếng nữa, nhưng sự việc “cây muốn lặng, mà lại chẳng đáng dừng”.

Nếu quá nhún nhường, im lặng thì những cá nhân này lại càng tưởng là đúng, là được mọi người hoan hỷ. Đối xử với loại người này chỉ nên nặng chứ không thể nhẹ được. May ra họ đụng loại cây đắng, cổ thụ chứ không dễ đâu, thì mới thức tỉnh lại được. Đây cũng là bài học cho ai thích vây quanh để chỉ trích vô lối những người đã làm việc, lo cho tập thể, dù có khiếm khuyết cũng nên bổ khuyết nhau chứ đừng vội chụp mũ này nọ. Nhất là tôi thấy các trụ “Nam Nhi” như những người này vây bọc hai “Nữ Nhân, TTHC và PPN” vung ra toàn những văn từ quá đáng đến hai “Nữ Nhân” đó. Dù gì cũng nên tôn trọng nhân phẩm, và phận nữ lưu chứ ai bổ vây đâm thọc, suồng sã, như những kẻ vai u thịt bắp, vô học. Không biết họ đối xử với người phối ngẫu của họ ra sao?

Chú Thích: Sau hết, tôi cũng xin lỗi tất cả, nếu quý vị trong khi đọc bài này nếu thấy lỗi chính tả, hay văn từ không được thông suốt nếu có, xin được xin lỗi trước. Có thể vì vô ý hay thiếu kiến thức văn phạm Việt Ngữ, nên có thể phạm một số lỗi lầm mà không thấy để sửa, trước khi gửi đến người đọc. Thêm nữa, tôi cũng xin lỗi, nếu một số họ-tên, hay lớp học, hay danh từ liên quan đến trường CTKH ở Đà Lạt có thể sai lạc, hay khiếm khuyết, đó là vì tôi không được biết chính xác, nên có thể vi phạm lỗi lầm, cũng mong quý vị xá xoá, cho biết để sửa sai và ghi nhận. Thành thật cảm ơn đến người đọc.